

[J. S. Foget.]

ning og kan derfor ikke anses for strafbart o. s. v. Ærede Medlemmer maa ikke have læst den Dom, som i Landsretten faldt over Hofjægermester Sehested. I den staar der:

„Paa Grundlag af det saaledes foreliggende findes det at maatte statuere, at Sagsøgte ikke ganske har savnet Føje til at rette Kritik mod Eksportudvalgets Virksomhed, og for saa vidt angaar de paaklagede Udtalelser vedrørende Angivelsen af „urigtige og modstridende Forklaringer“ og „urigtige og misvisende Erklæringer“ fra Sagsøgnernes Side findes det af Sagsøgte anførte at indeholde efter Omstændighederne fornøden Dokumentation for Udtalelsernes Rigtighed.“

En saadan Udtalelse er ganske uigenkaldelig. En saadan Udtalelse er et Bevis paa, at der har været tilstrækkelig Føje til at rejse Sagen.

Men de ærede Medlemmer tager fuldkommen fejl, hvis de tror, at de nu kan faa mig til at hoppe paa en Erkendelse af, at vi har rejst Sagen for at faa de Herrer Eksportører eller andre Medlemmer af Udvalget straffet. Det har aldrig haft nogen som helst Interesse, om de skulde sidde i 1, 2 eller 3 Aar; vi havde jo ikke noget Selvskab af dem i hvert Fald. Nej, det, der havde Interesse, var at faa selve denne Administration lavet om. Og naar det ærede Medlem Hr. Aage Fogh i Dag insinuerer, at der ingen Eksportsag var kommet, hvis ikke der havde været — jeg husker ikke Udtrykkene — Misundelse med i Spillet, saa vil jeg gerne vide, om det ærede Medlem vil kunne paavise, at vi Medlemmer af Det frie Folkepartis Rigsdagsgruppe i nogen Maade skulde være misundelige paa Medlemmerne af Udvalget. Vi havde dog ikke nogen som helst personlig Interesse i at blive Medlemmer af Udvalget, tværtimod. Vi havde ikke nogen som helst personlig Interesse i hverken det ene eller det andet vedrørende Eksportudvalget, men vi havde Interesse i at faa disse Forhold lagt saadan til Rette, at Administrationen blev redelig, blev saadan, at de Sager blev administreret efter Landbrugsrets Ønsker, til Landbrugets Vel.

De tre Femtedele af dette Udvalg har været Privateksportører, en var Landmand og en Funktionær. Udvalget blev efterhaanden udvidet, men de tre private Stor-eksportører har stadig haft Sæde og har den Dag i Dag Sæde i Udvalget. Det er ganske urimeligt, at noget saadant finder Sted; det er nøjagtig det samme, som hvis man

vilde sætte Storimportørerne til at administrere Valutakontoret. Men denne Administration, disse Forhold tolereres altsaa af det samlede Ting med Undtagelse af vort Parti. Jeg ønsker til Lykke med det! De Herrer ved jo, hvorledes Forholdene ligger, de kan ikke undskylde sig med, at de ikke vidste Besked. Naar de nu om lidt tager Stilling til det Spørgsmaal, tager de ogsaa Stilling til, om de vil tage Medansvaret for disse Forholds fremtidige Opretholdelse. Vi gør det ikke. Vi staar i saa Henseende fuldkommen frit og som de eneste, der har sat Fingeren paa det ømme Sted.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente, at jeg skulde have sammenlignet Landbrugsminister Bording med Alberti. Dette er fuldkommen urigtigt, men at det ærede Medlem har opfattet det saaledes, skal jeg ikke sige noget som helst til, da der jo i visse Tilfælde kan mankere noget i det ærede Medlems Opfattelsesevne. Naar det ærede Medlem spørger, hvorledes vi vilde faa Landbrugsministeren dømt, vil jeg svare, at vi vilde faa ham dømt efter de Regler, der gælder for en almindelig Borger i dette Land, blot igennem Rigsretten.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger om en uden for Tinget staaende Person, at vedkommende er notorisk Nazist, saa synes jeg, at det ærede Medlems politiske Agitation gaar lidt for vidt, idet det ærede Medlem jo overhovedet ikke kan vide eller har Ret til at paastaa, at han eller andre er af denne eller hin politiske Opfattelse. Et er i alle Tilfælde givet, at om Vedkommende er Fascist eller Nazist — hvad jeg ikke ved —, saa har han Ret til at være det, og saa har det ærede Medlem ikke nogen som helst Ret til at angribe hans Synspunkter, fordi han er af en anden politisk Opfattelse end det ærede Medlem.

Naar Oppositionspartierne for at lette Samvittigheden en lille Smule erklærer, at de paa en vis Maade er enig med os, men at Sagen er for lille til at rejse Rigsretstiltale paa, saa har man dem her stillet ynkværdigt i Gabestokken, saa har man dem stillet til Skue for Vælgerne, saaledes at man nu mere end nogen Sinde vil være klar over, hvor Oppositionen er, og hvor den ikke er. Vi har længe sagt, at der ikke fandtes anden Opposition end os; det er i Dag tilstrækkeligt stadfæstet. Eet er givet: at den Underørgelse, vi ønsker at faa foretaget igennem en Rigsretstiltale, den ønsker langt den største Del af danske Landmænd, her har vi dem bag os, og det er langt vigtigere